

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17009/2024
03.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 342/24 од 26.01.2024. године, у седници одржаној 03.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 342/24 од 26.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 342/24 од 26.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9832/22 од 31.10.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском тужиоца од 09.10.2023. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужена обавезана да му на име накнаде штете због неисплаћене инвалиднине у периоду од 01.12.2020. године до 31.08.2023. године, исплати износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да му тужена на досуђени износ трошкова од 109.500,00 динара, исплати законску затезну камату почев од 31.10.2023. године, као дана пресуђења па до извршности одлуке о трошковима. Ставом петим изреке, тужилац је ослобођен плаћања судских такси у овој правној ствари.

Апелацион суд у Београду је, пресудом Гж 342/24 од 26.01.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 9832/22 од 31.10.2023. године, у ставу другом и трећем изреке.

Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку,

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћене инвалиднине у периоду од 01.12.2020. године до 31.08.2023. године. Побијана пресуда, којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредбе члана 172. у вези члана 155. Закона о облигационим односима, и одредбе члана 69. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца („Службени лист СРЈ“ бр 24/98 са изменама и допунама и „Службени гласник РС“ бр 101/05 ... 50/18), на основу утврђеног чињеничног стања да је тужиоцу признато својство сталног војног инвалида VII са 50% инвалидитета и правом на месечну инвалиднину и да је тужилац држављанин Републике Србије, а да му тужена, за утужени период, није исплатила припадајућу инвалиднину. Побијана одлука не одступа од уједначене судске праксе у предметима у којима је одлучивано о захтевима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Одлука Врховног суда Рев 4577/2023 од 29.06.2023. године, на коју ревидент у ревизији указује, не заснива се на истом чињеничном стању као у овом предмету, имајући у виду да је тужилац, прилагањем уверења Града Ниша – Управа за органе Града и Грађанска стања број 204-00-4/2023/77759 од 03.04.2023. године, доказао да је држављанин Републике Србије.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 11.08.2022. године, а вредност предмета спора је 732.444,71 динар.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на неновчано потраживање у коме вредност предмета спора побиијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић